Ann Patchett
Olandų namas

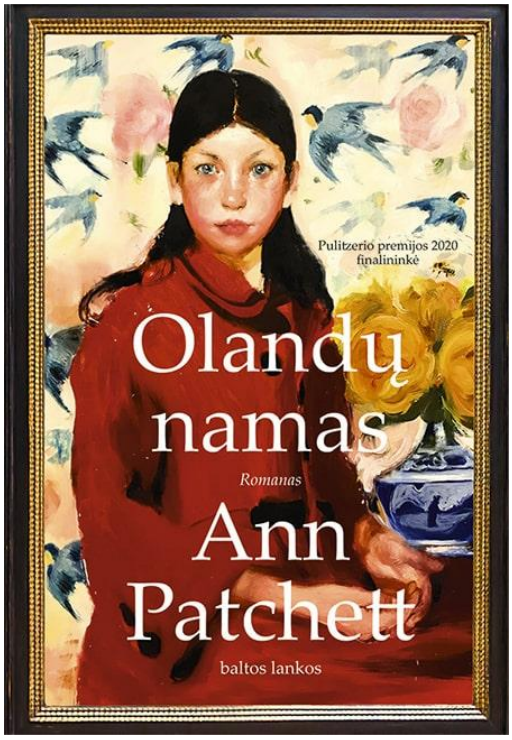

Antrojo pasaulinio karo pabaigoje, sėkmingai investavęs slaptas santaupas, Sirilas Konrojus netikėtai praturtėja ir savo kukliai gyvenančiai šeimai nuperka Olandų namą – prabangų, ekscentrišką ir įspūdingą pastatą Filadelfijos priemiestyje su visais ten gyvenusios olandų šeimos daiktais. Manydamas, kad elgiasi teisingai, Sirilas nemato, kaip ši staigmena ima gniuždyti kraštutinai asketiškos prigimties katalikę žmoną. Ir ši tėvų vertybių takoskyra lemtingai paveikia sūnaus Danio ir dukters Meivės likimus.
Motinai galiausiai palikus šeimą, o tėvui staiga mirus, brolis ir sesuo sugrąžinami prie neturto ir likę vieni gali pasikliauti tik vienas kitu. Jau suaugę, jie vis grįžta į vaikystės gatvę, prie atšiaurių buvusių namų, ir, negalėdami susitaikyti su praeities negandomis, nirčiai narplioja savąją Olandų namo – lyg tuščio, tėvų santarvės stokojančio kiauto – istoriją. Tačiau, atsiradus prošvaistei atlyginti vaikystės praradimus, atsidavusio brolio ir tarsi motina mylinčios sesers lūkesčiai ima skirtis, Olandų namas lyg bloga lemiantis simbolis ir vėl jiedviem ant pečių ima mesti šešėlį.
Ann Patchett (Anė Pačet, gim. 1963) – amerikiečių rašytoja, apdovanota daugeliu literatūros premijų, tokių kaip „PEN/Faulkner Award for Fiction“ ir „Orange Prize for Fiction“ (dabar – „Women’s Prize for Fiction“). Jos kūriniai išversti į daugiau kaip 30 kalbų, lietuviškai išleisti romanai „Bel Canto“, „Vieningieji“, „Nuostaba“. A. Patchett gyvena Našvilyje, Tenesio valstijoje, ir yra nepriklausomo knygyno „Parnassus Books“ bendrasavininkė. 2012 metais žurnalas „Time“ autorę paskelbė viena iš 100 įtakingiausių pasaulio asmenybių. **„Olandų namas“** – naujausias autorės kūrinys, 2020 m. nominuotas Pulitzerio ir „Women’s Prize for Fiction“ premijoms.

Noah Gordon
Jeruzalės deimantas

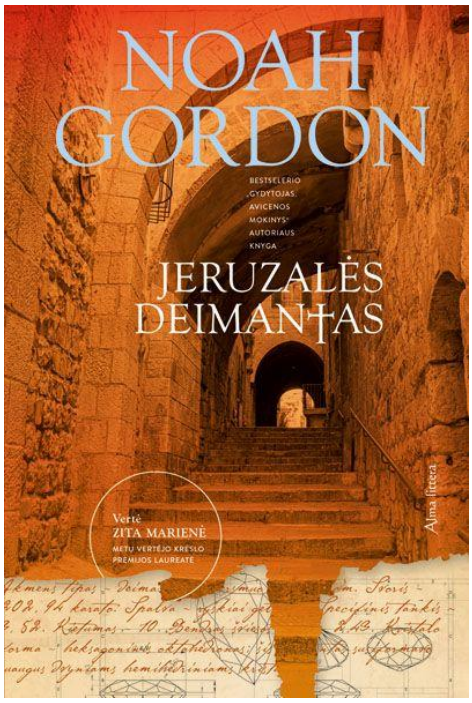

Puikiai žinomų romanų „Gydytojas. Avicenos mokinys“ ir „Šamanas“ autoriaus knyga **„Jeruzalės deimantas“** supažindina su deimantų verslo užkulisiais ir pateikia daug įdomios religinės, istorinės ir archeologinės informacijos apie Šventąją Žemę ir Jeruzalę.
Deimantų šlifuotoją iš senos ir garbingos Europos juvelyrų giminės niujorkietį Harį Houpmaną sudomino nepaprasto geltonojo „Jeruzalės deimanto“ istorija, siekianti net biblinio karaliaus Saliamono laikus. Kai jo paprašoma pagalbos sugrąžinant legendinį akmenį Izraeliui, jis noriai sutinka.
Bet, atvykęs į neramius Vidurinius Rytus, Haris įsitikina, kad misija bus sunki. Visos trys Šventosios Žemės religijos – judaizmas, krikščionybė ir islamas – gviešiasi neįkainojamo brangakmenio.
Bendradarbiaudamas su Izraelio vyriausybės agente Tamara Štraus, Izraelio muziejaus kuratore, kurios drąsa, protas ir grožis atvykėliui įkvepia ir aistrą, ir pagarbą, Houpmanas įsivelia į penkių šimtmečių senumo paslaptis ir intrigas.
Skaitytojas, sekdamas pinklias deimanto klajones, susipynusias su Houpmano giminės likimu, išgyvendamas kruvinus konfliktus, susipažins su Šventąja Žeme, jos istorija ir papročiais, su šalies žmonėmis ir kasdieniu jų gyvenimu.
1926 m. JAV, Masačusetso valstijoje, gimęs **Noah Gordonas** pirmąją knygą išleido būdamas 39-erių. Rašytojas tarptautiniu mastu išgarsėjo parašęs romaną „Gydytojas. Avicenos mokinys“ (liet. 2016). Autorius jau yra išleidęs devynis istorinius romanus, jie pelnė ne vieną premiją ir yra vertinami viso pasaulio skaitytojų bei kritikų.

Silvia Avallone
Vienas draugystė

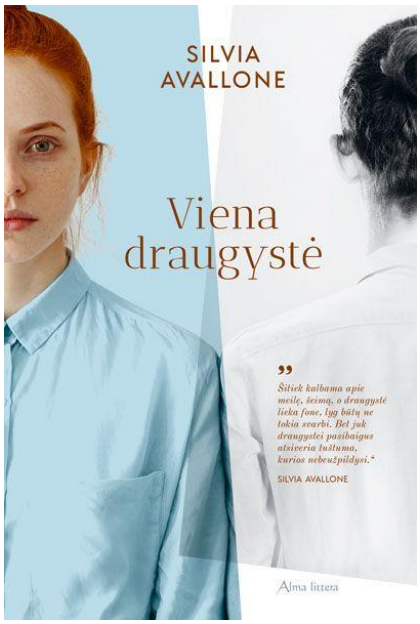

„Šitiek kalbama apie meilę, šeimą, o draugystė lieka fone, lyg būtų ne tokia svarbi. Bet juk draugystei pasibaigus atsiveria tuštuma, kurios nebeužpildysi.“
Silvia Avallone

Elizos ir Beatričės draugystė – audringa ir nenuspėjama, stipri ir neteisinga, absoliuti ir prieštaringa, o svarbiausia – užgimusi dalijantis tokia pat vidine tuštuma. Rodos, atgimti jai nutrūkus turėtų būti neįmanoma, bet kaip gyventi netekus žmogaus, kuris atrodo nepakeičiamas? Ir vis dėlto – tai tik viena draugystė...
Kada ji prasidėjo? Eliza nėra tikra. Galbūt tą vakarą paplūdimyje, kai nepažįstama mergina nuostabiomis smaragdinėmis akimis ją suprato geriau nei bet kas kitas pasaulyje, nors iš pirmo žvilgsnio atrodė, kad jos neturi nieko bendro? O gal vėliau, kai jiedvi su Beatriče iš prašmatnaus butiko pavogė džinsus ir pabėgo motoroleriu? Vieną dalyką Eliza prisimena labai gerai – dieną, kai ta draugystė baigėsi. Praėjo trylika metų, o šis prisiminimas ją vis dar skaudina. Dabar visi mano, kad ją, Beatričę, pažįsta, nes žino, ką ji dėvi, ką valgo, kur atostogauja. Kai kurie ja žavisi, kiti jai pavydi arba jos nekenčia, dar kiti ją dievina, tačiau niekas nežino, kas iš tiesų slepiasi po jos visada vienoda šypsena. Ir niekas negalėtų įsivaizduoti, kad kadaise garsioji Roseti buvo tik paprasta Bea – jos geriausia draugė.
Silvijos Avallone romanas **„Viena draugystė“** - tai nepaprastai šiandieniam pasauliui, persikėlusiam į socialinius tinklus ir įsivaizduojamą realybę, aktualus romanas. Jame nagrinėjamos opios ir labai subtilios temos: santykis tarp to, kas atrodai esantis ir kas esi iš tikrųjų, tarp tapatybės ir kitoniškumo, tiesos ir melo.

Alex Scgulman
Išlikusieji

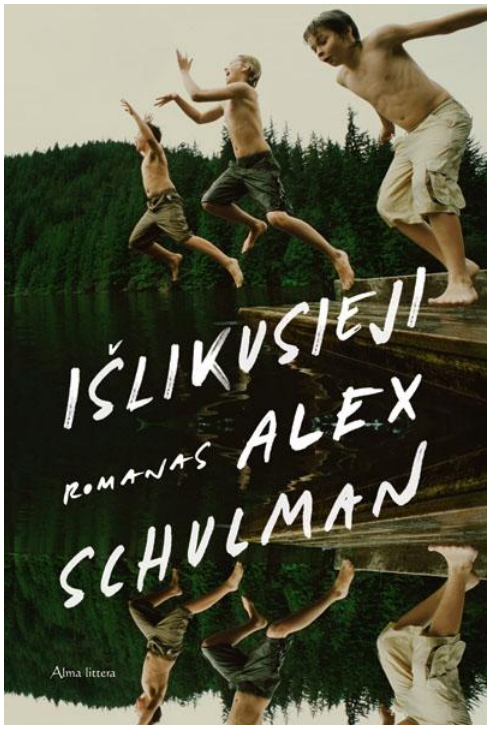

Kaip tapome tokie, kokie esame? Kaip mes – tie, kurie vaikystėje buvome neperskiriami – galėjome taip atitolti vienas nuo kito? Kada šitaip susvetimėjome? Kas nutiko?
Trys broliai – Nilsas, Benjaminas ir Pjeras – sugrįžta į savo vaikystės namus. Čia, vasarnamyje prie ežero, nelaimingas įvykis prieš 20 metų visiems laikams pakeitė jų gyvenimą. Brolius namo parveda paskutinė motinos valia: išbarstyti virš ežero paviršiaus jos pelenus. Toks jos noras pribloškia: jie visuomet įsivaizdavo, kad motina norės būti palaidota šalia tėvo.
Vaikystės namuose vis trys pamažu leidžiasi prisiminimų takais į tuos laikus, kai buvo vaikai, kai pasaulis atrodė neaprėpiamas, o gyvenimas kupinas stebuklų ir pažadų. Anuomet broliai teturėjo vienas kitą, nes tėvų dėmesys buvo skirtas kitkam.
Nilsas, Benjaminas ir Pjeras jau seniai suaugę. Trys svetimi žmonės, neišvengiamai susieti bendros istorijos, kurios pagrindas – nuolatinės pastangos atkreipti tėvo dėmesį ir patirti motinos, stokojančios dvasinės pusiausvyros, meilę. Jos mirtis atveria senas žaizdas, įtampa tarp brolių didėja. Kokių paslapčių esama jų praeityje?
1976 m. Švedijoje gimęs **Aleksas Šulmanas** (Alex Schulman) pradėjo rašytojo karjerą savo sukurtu internetiniu puslapiu ir tinklaraščiu. Netrukus debiutavo spaudoje ir televizijoje. Kaip prozininkas pasireiškė 2007-aisiais ir iki šiol yra parašęs devynias knygas, iš jų penkis romanus. Naujausia Šulmano knyga „Išlikusieji" jau išleista daugiau nei 30-yje pasaulio šalių.

Narine Abgaryan
Iš dangaus nukrito trys obuoliai

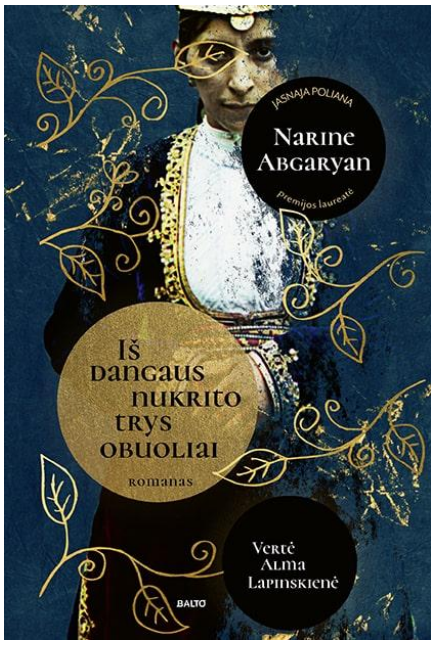

Rusiškai kurianti armėnų kilmės rašytoja Narine Abgaryan už romaną **„Iš dangaus nukrito trys obuoliai“** 2016 metais pelnė prestižiškiausią Rusijos literatūros apdovanojimą „Jasnaja Poliana“, knyga išversta į 13 kalbų.

„Iš dangaus nukrito trys obuoliai: vienas obuolys tam, kas matė, kitas – tam, kas papasakojo, o trečias – tam, kas klausėsi.“

Taip baigiasi tipiška armėnų pasaka. Ir nuo tokio pavadinimo iš, atrodo, kasdieniškų darbų, namų apyvokos rakandų ir žmogiškų aistrų rašytoja Narine Abgaryan pradeda kurti magišką pasaulį. Kelių kartų likimus jame sujungia meilė ir skausmas, kerštas ir atleidimas, draugystė ir nesantaika.
Nepaprasta istorija rutuliojasi atokiame Armėnijos kalnų kaimelyje. Senovinis telegrafo laidas ir pavojingas kalnų takas, kuriuo net ožkos sunkiai praeina, yra vienintelis ryšys su išoriniu pasauliu. Karas, kalnai ir laikas kadaise pilną šurmulio kaimą pavertė Dievo ir žmonių pamiršta vieta. Iš dalies keistuoliai, iš dalies atsiskyrėliai, jo gyventojai turi bendrą bruožą: jie tiki magija. Ir štai vienas tikras stebuklas pakeičia viską – 58 metų Anatolija laukiasi vaikelio. Ši žinia sunykusiam kaimui suteikia naujos gyvybės ir vilties.
Narinė Abgarian (Narine Abgaryan) gimė 1971 m. Berde (Armėnija), gydytojo ir mokytojos šeimoje. Baigusi Jerevano valstybinį kalbotyros universitetą ji įgijo rusų kalbos ir literatūros mokytojos išsilavinimą. Abgarian yra 8 knygų autorė, tarp kurių – trilogija „Maniunia“ (Манюня), tapusi bestseleriu ir pelniusi autorei Metų rankraščio apdovanojimą (2010) bei Rusijos literatūros prizą. 2013 metais N. Abgarian įvertinta vaikiškos literatūros kategorijoje už knygą „Semion Andreič“ (Семён Андреич), o 2015 m. ji tapo viena iš dviejų Aleksandro Gryno vardo Rusijos literatūros premijos laureačių – už išskirtinį indėlį plėtojant rusų literatūrą.

W. G. Sebald
Austerlicas

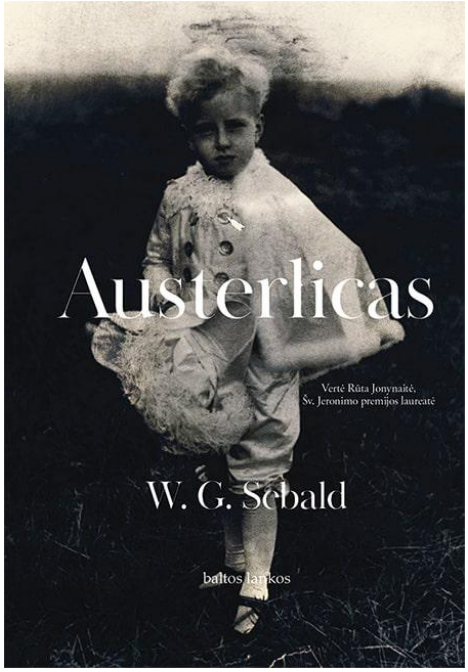

„…sutemos neišsisklaido, o tik tirštėja mąstant apie tai, kaip mažai mes galime išsaugoti, kokia daugybė visko nuolat užsimiršta sulig kiekviena užgesusia gyvybe, kaip pasaulis sakytum savaime tuštėja, kai niekas neišgirsta, neužrašo ar nepapasakoja istorijų, susijusių su begale vietų ir daiktų, kurie patys neturi gebėjimo prisiminti <...>.“

Žakas Austerlicas – mįslingas nepažįstamasis, romano pasakotojo kadaise užkalbintas tamsioje Antverpeno geležinkelio stoties salėje. Atsitiktinumas vis iš naujo suveda juodu netikėčiausiose vietose, didingiausiuose Europos miestuose, ir per tuos susitikimus, ilgus pokalbius apie XX a. istoriją, architektūrą ir kultūrą, pamažu atsiveria melancholiškojo keliautojo gyvenimo istorija. Austerlicas, nors jau daugybę metų gyvena Londone, nėra anglas. Prieš pat Antrąjį pasaulinį karą jis, pabėgėlis žydų vaikas, gyvybės traukiniu pateko į Velsą. Augęs kalvinistų pamokslininko ir jo žmonos namuose, kuriuose apie jo praeitį buvo nekalbama, tik po daugelio metų, jau suaugęs, sužino savo tikrąją kilmę ir pagaliau supranta, kodėl visada jaučiasi svetimas tarp žmonių. Austerlicas panūsta sekti įkandin nuolat lankančių prisiminimų, kurie pamažu atveria Antrojo pasaulinio karo ir Holokausto sunaikintą, prarastą XX amžiaus pirmos pusės pasaulį.

Romane **„Austerlicas“** W. G. Sebaldas pasakoja apie šaknų, savosios kalbos ir vardo netekusį žmogų, kuris ieškodamas tėvynės, namų, vietos šiame pasaulyje bando išspręsti sudėtingiausią savo praeities mįslę ir sykiu nutapo skausmingą XX a. Europos istorijos panoramą.

W. G. Sebald (Vinfrydas Georgas Zėbaldas, 1944–2001) – vokiečių rašytojas ir literatūrologas, nuo praėjusio amžiaus septintojo dešimtmečio gyvenęs ir dėstęs vokiečių, austrų, šveicarų literatūrą Didžiojoje Britanijoje. Daugelio literatūros kritikų laikomas vienu svarbiausių savo epochos rašytojų, pretendentas į Nobelio literatūros premiją. Autoriaus kūryba lyginta su J. L. Borgeso, I. Calvino, T. Bernhardo, V. Nabokovo, F. Kafkos darbais. Supindamas tikrus faktus, asmeninius apmąstymus su literatūrine išmone, jis siekė atrasti savitą literatūrinės raiškos formą, kurią vadino dokumentine fikcija, kad galėtų apmąstyti Antrojo pasaulinio karo ir Holokausto patirtis. Autorius žuvo automobilio avarijoje vos pasirodžius paskutiniam romanui „Austerlicas“, laikomam svarbiausiu jo kūriniu. „Austerlicas“ apdovanotas daugeliu literatūros premijų, įskaitant 2002 m. „Independent Foreign Fiction Prize“ (dabar – „International Booker Prize“). 2020 m. Valstybiniame jaunimo teatre Krystianas Lupa pagal romaną pastatė spektaklį tokiu pat pavadinimu.

Kristin Harmel
Dingusių vardų knyga

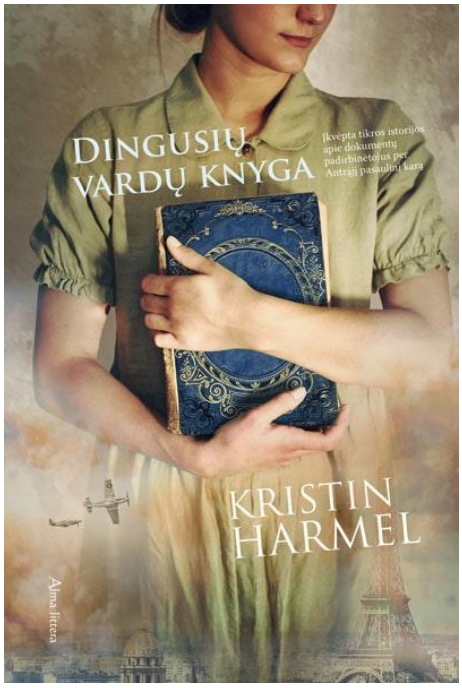

Įkvėpta tikros istorijos apie dokumentų padirbinėtojus per Antrąjį pasaulinį karą.
Eva Traub-Adams, puse etato bibliotekoje dirbanti pensininkė, vieną rytą tvarko leidinius, kai jos akys užkliūva už laikraštyje išspausdintos nuotraukos. Ji sustingsta nuotraukoje išvydusi knygą, kurios nematė jau daugiau kaip šešiasdešimt metų, – savąją Dingusių vardų knygą.
Šalia esančiame straipsnyje pasakojama, kaip per Antrąjį pasaulinį karą naciai visoje Europoje plėšė bibliotekas – tą patirtį Eva puikiai prisimena – ir kad žmonėms siekiama grąžinti knygas, kurios iš jų buvo seniai atimtos. Nuotraukoje esanti knyga buvo išvežta iš Prancūzijos paskutinėmis karo dienomis, o dabar ji priglausta Berlyno bibliotekoje. Paaiškėja, kad joje įrašyti kažkokie kodai, bet tyrinėtojai nenumano, ką tie kodai reiškia. Atsakymą žino tik Eva – bet ar jai užteks jėgų sugrįžti į nutolusią praeitį ir taip suvesti tuos, kurie pasimetė per karą?
1942 m., būdama aukštosios mokyklos studente, Eva priversta bėgti iš Paryžiaus, kai suimamas jos tėvas, Lenkijos žydas. Ji susiranda užuoglaudą nedideliame kalnų miestelyje Laisvojoje zonoje ir prisideda prie klastojančiųjų dokumentus žydų vaikams, bėgantiems į nedalyvaujančią kare Šveicariją. Tačiau ištrinti tikrąjį žmogaus vardą – reiškia susitaikyti su pasekmėmis. Tad Eva kartu su klastotoju Remi nusprendžia rasti būdą, kaip išsaugoti tų vaikų, kurie dar per maži prisiminti, kas išties jie yra, tikruosius vardus.
„Dingusių vardų knyga“ – tai savotiškas liudijimas, kaip sugeba atsilaikyti žmogaus dvasia, kokią galią įgauna narsa ir meilė blogio akivaizdoje.

„Įtraukianti, paveiki, nepaleidžianti skaitytojo nė minutei istorija, teigianti, kad dokumentų padirbinėtojai, kurių likimai ir įkvėpė parašyti šį romaną, kadaise tikrai gyveno ir niekada neturėtų nueiti į užmarštį.“
Kristina McMorris, rašytoja

Kristin Harmel yra populiari rašytoja, kurios knygos nuolat tampa „The New York Times" bestseleriais. Jos romanai verčiami į daugybę kalbų ir parduodami visame pasaulyje.

Kim Leine
Raudonas žmogus / Juodas žmogus

„Raudonas žmogus / Juodas žmogus“ - tai **„Amžinybės fjordo pranašų“** priešistorė, antroji Grenlandijos trilogijos dalis.
1728-ieji. Prie pastoriaus Hanso Egedės šeimos, neseniai apsigyvenusios Grenlandijoje, prisijungia Danijos karaliaus atsiųsti nauji atvykėliai: meistrai, pirkliai, būrelis kareivių ir tuzinas paskubomis sutuoktų porų – kalinių ir prostitučių. Atokiame krašte – naujienos iš žemyno čia laivais keliauja apie metus – kuriama nauja visuomenė. Susiduria dvi kultūros: pagoniškoji ir protestantiškoji. Šamanas Apalutokas negali atleisti pastoriui Hansui Egedei, kad paėmė jo sūnų ir užaugino kaip savą, pašalindamas tikrąjį tėvą iš jo gyvenimo. Egedė atrodo nepalenkiamas – dėl savo misijos jis nepaiso net tų, kurie jį myli labiausiai.

„Su didele aistra, išmone ir drąsa parašytas istorinis romanas. Kaleidoskopiškas, sultingas, baisus. Kimas Leine tarsi veda skaitytoją pragaro ratais vis žemyn, ir skaitydamas jauti, kad šios kelionės reikia. Autorius pašiepia pastorių Hansą Egedę, istorinę asmenybę ir svarbiausią Grenlandijos kolonizatorių. Vis dėlto K. Leine ne tik papurto savo personažų (o drauge ir skaitytojų) sąžinę, bet ir sugeba pamilti kiekvieną su visomis jo ydomis.“
Vertėja Ieva Toleikytė

„Romane tamsos ir šviesos santykis turi būti 9:1. Galbūt tai šiaurietiškas bruožas: šiaurėje žiema trunka 9 mėnesius, vasara – 3 savaites, o tarp jų – pilkuma. Galime ištverti ilgai trunkančią tamsą, vėją, šaltus žiemos mėnesius, nes svajojame apie tą trumpą katarsį, kuris mūsų laukia liepos mėnesį.“
Kim Leine, „Literatūra ir menas“

William Wharton
Paukštukas

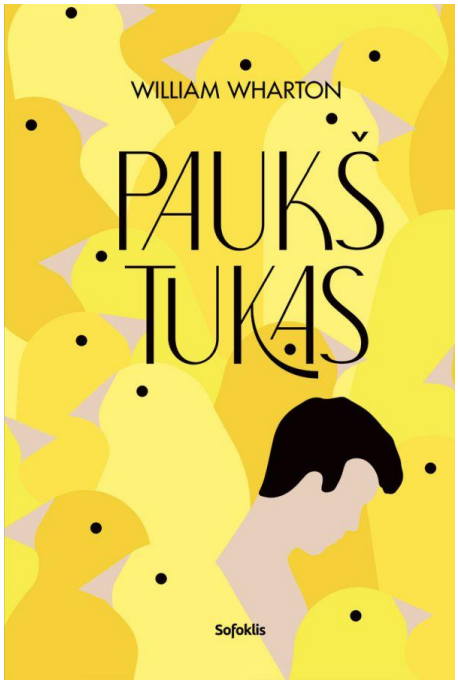

„Paukštukas“ - itin patrauklus ir hipnotizuojantis romanas apie draugystę ir šeimą, svajones ir išgyvenimą, meilę ir karą, beprotystę ir grožį. Tai pasakojimas apie ryšį, užsimezgusį tarp dviejų berniukų: įžūlaus ir sportiško Alo, kurio gyvenimas įprastas daugeliui jo bendraamžių, ir berniuko, vadinamo Paukštuku, – lieso tylenio, besižavinčio paukščiais, gyvenančio vaizduotės pasaulyje ir tikinčio, kad vieną dieną išmoksiąs skraidyti. Nors draugai, rodos, visiškai skirtingi, juos siejantis ryšys ilgainiui tik stiprėja. Deja, jųdviejų pasaulį supurto atslinkęs Antrasis pasaulinis karas. Suaugę Alas ir Paukštukas išeina į karą, ir viskas pasikeičia.
Prabėgus kuriam laikui, kare sužalotas Alas atvyksta į psichiatrijos ligoninę aplankyti vaikystės bičiulio. Palatoje atgimsta Paukštuko, iš berniuko virstančio vyru, paveikslas, ir iškyla visa virtinė prisiminimų. Tai magiškas svajonių ir troškimų pasaulis, siūlantis kitokį supratimą apie sveiką protą akivaizdžiai beprotiškame pasaulyje.
Williamas Whartonas (1926–2008) gimė Filadelfijoje, Pensilvanijos valstijoje. Romanas „Paukštukas“ – rašytojo debiutas, sukurtas autoriui perkopus 50 metų. Iki tol ilgą laiką jis buvo tapytojas. Rašyti įkvėpė patirtis, įgyta karo psichiatrijos ligoninėse. 1980 m. kūrinys buvo nominuotas „Pulitzer“ premijai. 1984 m. pagal knygą pastatytas filmas, kuriame pagrindinius vaidmenis atliko Nicolas Cage’as ir Matthew Modine’as.

Lisa See
Arbatos mergaitė iš Kolibrių skersgatvio

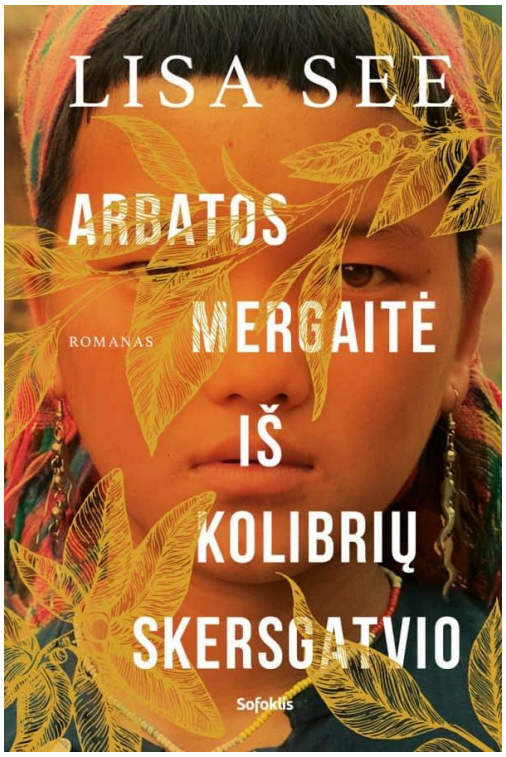

„Arbatos mergaitė iš Kolibrių skersgatvio“ - tai jaudinantis pasakojimas apie šeimą, kurios išsiskyrimą lėmė per amžius nusistovėję papročiai ir netikėti likimo vingiai. Sodrus nuošalaus Kinijos regiono paveikslas bei stiprus motinų ir dukrų ryšys nepaliks abejingų.
Atokaus Kinijos kalnų kaimelio gyvenimo tėkmė paklūsta gamtai ir metų laikų kaitai, mat čionykščiai pragyvenimui užsidirba augindami arbatą. Ritualai ir rutina – akhų genties kasdienybė, tad jų gyvenimas iš kartos į kartą teka vienodu ritmu. Kol vieną dieną ramybę sudrumsčia atlėkęs džipas – pirmasis automobilis, kurį išvysta vietos gyventojai akhai.
Lijan, viena iš nedaugelio išsilavinusių kaimelio merginų, ilgainiui ima priešintis papročiams, formavusiems ankstyvą jos gyvenimą. Susilaukusi nesantuokinio kūdikio, ji negali paklusti tradicijai, reikalaujančiai, kad toks naujagimis būtų nužudytas. Vietoj to, kartu su puero arbatos plokšte suvynioja dukrelę į antklodę ir, pirmąkart nusigavusi į miestą, palieka ryšulėlį dėžėje ant atsitiktinio pastato slenksčio.
Ir taip nelengvą Lijan kasdienybę dabar paženklina gilus sielvartas dėl prarastos dukters. Nors skiriamos jūrų marių, ilgainiui motina ir dukra, siekdamos atrasti visa ko prasmę, pasineria į puero – arbatos, formavusios jų šeimos istoriją šimtmečiais, – tyrimus ir paslaptis.
Lisa See (g. 1955) – amerikiečių rašytoja, turinti kiniškų šaknų, „The New York Times“ bestselerių „Baltoji gėlelė ir paslaptingoji vėduoklė“ bei „Nepaprasta Peonės meilė“ („Sofoklis“, 2020) autorė, pelniusi ne vieną apdovanojimą už kūrybą. Domėjimasis kinų kultūra ir tradicijomis atsispindi jos romanuose.

Laura Madeleine
Kur sirpsta laukinės vyšnios

1919-aisiais, karui pasibaigus, Emelinos Vein pasaulį taika ir ramybė aplenkė. Pelkėtos Norfolko apylinkės jai teprimena tuos, kurių neteko. O kur dar pečius užgulusi skolų našta, kurios slegiama mergina svarsto parduoti Halertono dvarą – namus, dar taip neseniai pilnus gyvybės ir džiaugsmo. Emelina nori įrodyti galinti pasirūpinti savimi ir dvaru, tačiau viskas ima slysti iš rankų – galiausiai, apimta gilios nevilties, ji slapta įšoka į traukinį ir leidžiasi į nežinią.
Mergina atsiduria Pietų Prancūzijoje, kur ją priglaudžia „Kavinės pasaulio pakrašty“ savininkė, visų vadinama Motinėle. Čia Emelina atranda visiškai kitokį pasaulį. Pasaulį, kuriame vyrauja nuostabių skonių įvairovė, o apelsinai, alyvuogės, laukinės žolelės ir daugybė kitų gėrybių byloja apie gausias derlingos ir vietinių mylimos žemės dovanas. Negana to, mintis nuo slogios praeities atitraukia dailus šeimininkės sūnus. Nors susižavėjimas juo merginai gali atnešti nemalonumų – ne visi nusiteikę svetingai priimti pašalietę.
Po penkiasdešimties metų, 1969-aisiais, ponia Malori, būsima Halertono dvaro paveldėtoja, kreipiasi į notarą, norėdama gauti įgaliojimą disponuoti nekilnojamuoju turtu. Tam reikia įrodyti, kad Emelina Vein, pradingusi 1919-aisiais, yra arba seniai mirusi, arba praradusi sveiką protą. Jaunas notaro asistentas Bilas Perčas siunčiamas į Norfolką ieškoti užuominų apie Emelinos likimą. Čia jam atsivers išdavysčių, meilės ir paslapčių kupina istorija, priversianti jaunuolį suabejoti, ar elgiasi teisingai, siekdamas įgyvendinti ponios Malori užmojį.
Laura Madeleine (g. 1988) – britų autorė, parašiusi keturias knygas. Romanai „Saldžiai karti Paryžiaus istorija“ („Sofoklis“, 2015) ir „Mūsų paslaptys“ („Sofoklis“, 2020) sulaukė didelio skaitytojų susidomėjimo. **„Kur sirpsta laukinės vyšnios“** dar vienas šios autorės kūrinys.

David Park
Kelionė svetimame pasaulyje

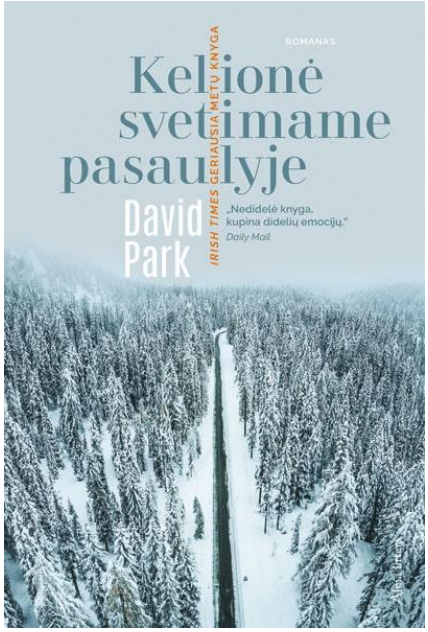

...auginti vaiką – tai ne tas pats kaip vairuoti šį automobilį, kuriame yra balsas, man patariantis, yra, nepaisant sniego, kitų automobilių vėžės, kuriomis galiu sekti, signalai, man rodantys, kada sustoti, kada vėl važiuoti, įspėjimai apie galimus pavojus. O augindamas vaiką turi tik šūsnį prieštaringų ir trikdančių sumanymų, nors jautiesi žinąs, kokią kryptį pasirinkti, netrukus paaiškėja, kad pasiklydai ir kad riboženkliai, kuriais labiausiai pasitikėjai, paprasčiausiai išnyko.

Aplink tylu, viskas padengta storu sniego sluoksniu. Prastos eismo sąlygos sustabdė automobilius, o lėktuvų skrydžiai atšaukti. Nors oras atšiaurus, Tomui tenka leistis į kelią, Kalėdoms jis turi parsivežti studentiškame būste įstrigusį ir negaluojantį sūnų Luką.
Šioje vienišoje kelionėje iš Belfasto į Sanderlandą Tomas mąsto apie savo gyvenimą: apie namuose paliktą mylimą žmoną, siekiančią sukurti tobulas Kalėdas ir šventiniu džiaugsmu užgydyti šeimos žaizdas; apie sūnų, kurį būtinai parsiveš ir su kuriuo labai norėtų užmegzti tvirtą ryšį; apie nesuskaičiuojamą daugybę mažų nusivylimų savo, kaip fotografo, karjeroje; ir apie kitą sūnų Danielį, kurio jam taip trūksta.
Šiame įtaigiai ir jautriai parašytame romane **„Kelionė svetimame pasaulyje“** pasakojama apie tėvišką meilę ir širdgėlą, leidžiančias netik įveikti pavojingą žiemos kelią, bet ir psichologinę kelionę savęs pažinimo link, patirti katarsį.

Serhij Žadan
Internatas

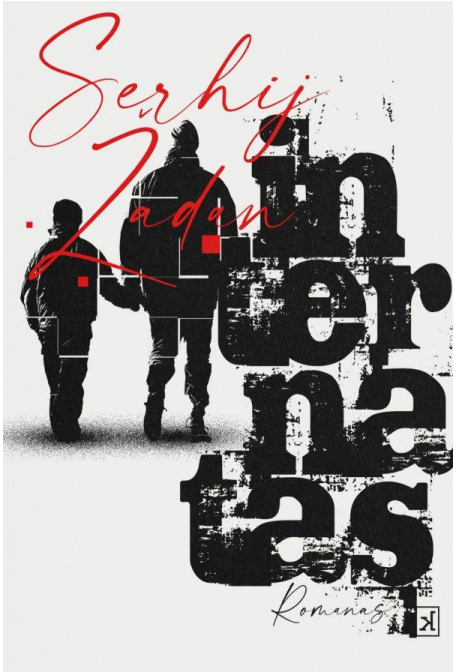

„Internatas“ – tikrais įvykiais paremtas romanas apie karą Donbase ir jame atsidūrusį daug galios neturintį žmogų.
Ukrainiečių kalbos mokytojas Paša keliauja per fronto liniją pasiimti sūnėno iš internato. Pavojingos kelionės metu jis priverstas permąstyti savo pažiūras ir pasirinkti, į kurią pusę stoti. Pro langą matomi nuniokoti miestai ir miesteliai, ginkluoti kareiviai ir be namų likę žmonės nepadeda apsispręsti. Leisgyvis senukas su ką tik iš mokyklos parbėgusia anūke, paskubomis svetimus kailinius užsimetusi ir gatvėje atsidūrusi Vira, kita kiek isteriška moteriškaitė, kažkodėl įsikibusi tuščio lagamino, – kiekvienas jų turi savitą įvykių versiją. Surasti vieną tiesą tampa sunku. Ar tai išvis įmanoma?
Serhijus Žadanas (gim. 1974) – šiuolaikinis ukrainiečių prozininkas, poetas, publicistas, literatūros renginių, roko koncertų, teatralizuotų performansų ir pilietinio nepaklusnumo akcijų organizatorius. Kritikų pavadinamas ukrainiečių literatūros enfant terrible, nes jo stilius drastiškas ir kartu poetiškas, o kalba – nelygus, bet gyvai nuaustas audinys, nusagstytas autentišku žargonu ir visuotinio nesusišnekėjimo paradoksais. Lietuvių skaitytojams autorius pažįstamas iš kūrinių „Depeche Mode“ (kitos knygos, 2008) ir „Anarchy in the UKR“ (kitos knygos, 2010).

Andrij Liubka
Karbidas

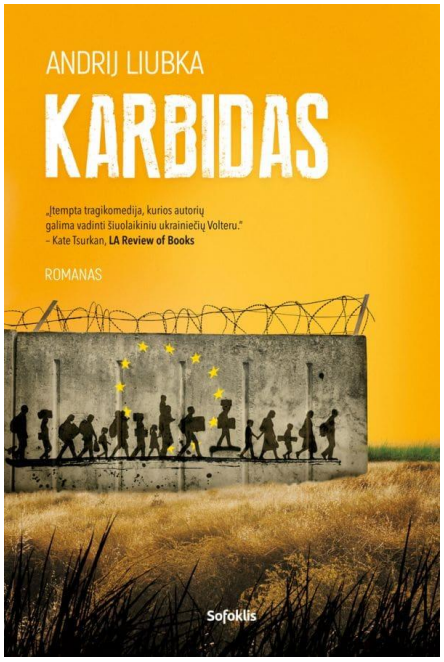

„Karbidas“ – romanas apie kontrabandą ir kontrabandininkus. Apie moderniąją Europą ir tuos, kurie veržiasi įveikti jos sienas. Apie idealizmą ir pragmatizmą. Apie pralaimėjimą.
Pagrindinis veikėjas – istorijos mokytojas Tisas – savotiška ukrainiečių nacionalistų parodija. Mokytojas patriotas gyvena autoriaus pramanytame Užkarpatės mieste Vedmedive. Jis sugalvoja genialų planą – iškasti tunelį, kuriuo tautiečiai išeis į Europą: taip jie pagaliau integruosis į Europos Sąjungą. Tegu ir nelegaliu tuneliu – svarbiausia, kad išauš diena, kai ukrainiečiai laisvai judės tarp valstybių be jokių sienų ir muitinių.
Linksmybės, kaip ir pavojai, neišvengiamos, mat Tisas, būsimasis „Ukrainos Mozė“, susiranda bendrininkų, padėsiančių jam įgyvendinti planą. Tunelio kasimu suinteresuota marga kompanija – kontrabandininkai, tarp jų Ikaras, perskridęs sieną savadarbe skraidykle, migrantų iš Rytų palydovai, susitepę politikai ir fatališka moteris, prekiaujanti žmonių organais.
Tai juokingai graudus pasakojimas apie valstybių sienas, patriotizmą, integraciją ir apie buvusios Austrijos-Vengrijos imperijos tautų istoriją ir santykius.

Andrij Liubka (g. 1987) – pripažintas ukrainiečių rašytojas, poetas, eseistas, vertėjas, apkeliavęs bent tris dešimtis šalių. Studijavo ukrainiečių filologiją Užhorodo mieste, vėliau įgijo Balkanų studijų magistro laipsnį Varšuvos universitete. Verčia lenkų, kroatų, serbų ir anglų poeziją bei prozą į ukrainiečių kalbą. Rašytojas prisipažįsta bene labiausiai mėgstąs pamiegoti ligi pietų ir gurkštelėti vieną kitą gramelį ugninės slyvinės, čiulpdamas raugerškio („barbariso“) ledinuką. Gyvena visoje Vidurio Europoje, bet dažniausiai savo išmaniuosius įrenginius krauna ir drabužius skalbia Užhorode.

„Nuotaikingas Liubkos romanas ir sukrečia, ir priverčia leipti iš juoko. Puikus siužetas stebina dėmesingą skaitytoją ne vien sodriais veikėjų charakteriais, bet ir atskleistomis realiomis kontrabandos Ukrainos pasienyje schemomis. Įvairių nusikaltėlių: sukčių, prekiautojų žmonių organais, narkotikų platintojų – veikla aprašyta taip išsamiai, kad tirdami nusikaltimus ar rašydami žiniasklaidos straipsnius bet kuris tyrėjas ar žurnalistas gali cituoti romaną kaip dokumentą.“
Sviatoslav Pomerancev, Tarptautinės literatūrinės bendrijos „Meridian Czernowitz“ prezidentas

Muriel Barbery
Ežio elegancija

Prašmatniame Paryžiaus turtuolių name dirbanti Renė atitinka stereotipinį „bemokslės, kuklios ir nereikšmingos“ namsargės paveikslą. Tame pačiame name gyvenanti turtingų tėvų duktė Paloma stengiasi apsimesti eiline paaugle. Iš tikrųjų Renė – savamokslė aukštosios kultūros garbintoja, o Paloma – ne pagal metus protinga, šviesią ateitį turinti mergina, kuriai betgi atrodo, kad „galutinė stotelė – akvariumas: suaugusiųjų būties tuštumas ir beprasmybė“.
Namo gyventojai nė nenutuokia, kad Renė juos permato kiaurai, o dažną ir pranoksta išsilavinimu. Tuo tarpu Palomos tėvai nė nesuuodžia, kad dukra sulaukusi trylikos planuoja nusižudyti. Jodvi – gimininingos sielos, kurios užsidarė nuo pasaulio, pasinerdamos į savo vidų, ieškodamos gyvenimo prasmės ir grožio. Į namą atsikrausčius paslaptingam ir turtingam meno mylėtojui japonui Odzu, ši neįtikėtina draugystė įgauna pagreitį.
Knygos **„Ežio elegancija“** herojų lūpomis autorė sugeba lengvais potėpiais kalbėti apie meno prigimtį, būties prasmę, žmogiškąją tuštybę. Pasitelkiant sąmojį ir jautrumą romane kritiškai žvelgiama į gyvenimą, socialinius santykius ir filosofines idėjas.
Muriel Barbery (g. 1969 m.) – prancūzų rašytoja, filosofijos profesorė. Jos antrasis romanas „Ežio elegancija“ sulaukė populiarumo tiek Europoje, tiek už Atlanto, kur tapo „The New York Times“ bestseleriu.

Frances Cha
Jei turėčiau tavo veidą

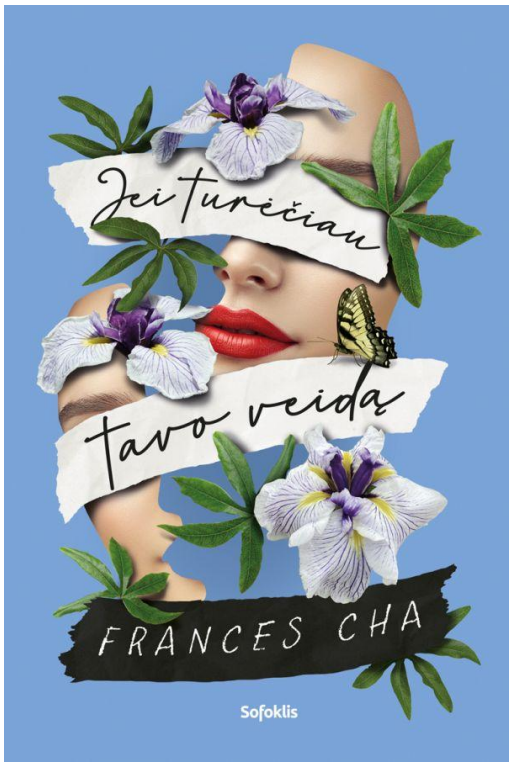

„Jau vaikystėje supratau, kad vienintelė mano galimybė ko nors pasiekti – tai pasikeisti veidą.“

Romanas **„Jei turėčiau tavo veidą“** pasakoja apie penkias korėjietes, gyvenančias viename daugiabutyje Seule. Tai – balso per gaujų karus netekusi Ara, našlaičių prieglaudoje užaugusios Sudžin ir Miho, Raudonųjų žibintų kvartale dirbanti Kiuri ir despotės, psichiškai nestabilios močiutės užauginta Vona. Atvykusios į Seulą iš provincijos, jos stengiasi įsitvirtinti gyvenime, rasti darbą, kuris leistų ir įprasminti save, ir pakankamai uždirbti, siekia laimės ir meilės.
Melancholiškas, neskubrus ir lyriškas pasakojimas leidžia įsijausti į kiekvienos merginos gyvenimo istoriją ir supažindina su Pietų Korėjos realybe, kur turtingi vyrai leidžia laiką specialiuose salonuose gražių merginų draugijoje, jaunimas apsėstas šou verslo žvaigždučių, o moterys, siekdamos sėkmingesnio gyvenimo, ryžtasi plastinėms operacijoms.
Tai pasakojimas apie lyčių nelygybę, konkurencingą pasaulį, kuriame dominuoja pinigų kultas ir neįmanomi grožio standartai, o skirtumai tarp visuomenės sluoksnių tokie ryškūs, kad nepadeda nė meilė. Tačiau ne bilietą į geresnį gyvenimą garantuojančios plastinės operacijos ar turtingi paveldėtojai, o draugystė ir gebėjimas atsitiesti po patirtų sunkumų yra tikroji romano veikėjų stiprybė.
Frances Cha augo Jungtinėse Amerikos Valstijose, Honkonge ir Pietų Korėjoje. Dirbdama Seule ir Honkonge, prižiūrėjo verslo, kelionių ir kultūros temų skiltis naujienų kanaluose, tarp jų „CNN International“. Ji ne tik rašo knygas ir straipsnius, bet ir dėsto medijų studijas bei kūrybinį rašymą.

Susanna Clarke
Džonatanas Streindžas ir ponas Norelis

Vos pasirodęs debiutinis Susannos Clarke romanas **„Džonatanas Streindžas ir ponas Norelis"** apie magišką Anglijos istorijos viziją sulaukė milžiniško populiarumo ir tarptautinio pripažinimo. Visame pasaulyje parduota daugiau nei keturi milijonai šios knygos egzempliorių, jai skirtos prestižinės „Hugo" ir Pasaulio maginės fantastikos premijos, romano motyvais sukurtas serialas ir stalo žaidimas. Nuostabiai tikroviškai sukurtas užburiantis pasaulis nepalieka abejingų ir prikausto skaitytojo dėmesį nuo pirmo iki paskutinio puslapio.

Devyniolikto amžiaus pradžioje beveik visa Europa nusilenkė Prancūzijos imperatoriui Napoleonui. Su šiuo karo genijumi vis dar kovoja Anglija, bet anglus gali išgelbėti tik stebuklas. Tiksliau – burtininkai. Jų Anglijoje netrūksta, senovėje jie garsėjo magiškomis galiomis, bet dabar jų palikuoniai uoliai gilinasi į magijos istorijos studijas ir visiškai nesidomi praktine magija.

Dauguma žmonių apskritai nebetiki burtais ir istorijomis apie fėjas, elfus ar Kranklių karalių, kadaise valdžiusį Angliją ir Fėjų karalystę. Tačiau Jorko burtininkų draugijos susitikime pasirodęs ponas Norelis įtikinamai pademonstruoja, kad magija niekur nedingo.

Netrukus paaiškėja, kad ponas Norelis nėra vienintelis praktikuojantis burtininkas Anglijoje. Vieną dieną į jo duris pasibeldžia Džonatanas Streindžas. Išvaizdus, drąsus ir talentingas vyras tampa pono Norelio mokiniu. Burtininkų remiama Anglijos kariuomenė sėkmingai grumiasi su pačiu Napoleonu, tačiau ilgainiui Streindžui karas pabosta. Jis ima domėtis pavojingiausiomis, siautulingiausiomis magijos formomis, keldamas grėsmę ne tik jųdviejų su ponu Noreliu partnerystei, bet ir rizikuodamas viskuo, ką brangina ir myli.

Įmantrus, šmaikštus ir tikroviškas **Susannos Clarke** romanas „Džonatanas Streindžas ir ponas Norelis" atskleidžia nuostabią ir stulbinamai išsamią magiškos Anglijos istorijos viziją. Ši knyga neabejotinai patiks visiems „Hario Poterio", „Sostų žaidimų" ir „Žiedų valdovo" gerbėjams.

Gina Wilkinson
Kai pražysta abrikosai

Trijų drąsių ir ryžtingų moterų gyvenimas, rodos, apvirsta aukštyn kojomis, kai negailestingo diktatoriaus režimo fone persipina pasitikėjimas ir išdavystė, draugystė ir motinystė.
Hudai pradėjus dirbti Australijos ambasadoje Irake, baimė tapo nuolatine jos palydove. Augantis nerimas dėl savo šeimos, ypač paauglio sūnaus, veda iš proto. Mukhabarat – slaptoji policija – stebi kiekvieną jos žingsnį, kad gautų informacijos, kurią galėtų panaudoti prieš Ameriką. Huda slaptųjų žvalgų verčiama susidraugauti su aukšto rango australų pareigūno žmona Ele Vilson, tačiau nenori tapti informatore, be to, ji dar nežino, kad ir Elė turi ką slėpti.
Hudos jaunystės laikų draugė Ranja, šeicho dukra, stengiasi sudurti galą su galu. Jos šeima, kadaise turtinga ir gerbiama, nusigyveno, todėl dabar moteris teturi titulą, kuriuo kartais dar pavyksta pasinaudoti, kad pakreiptų įvykius sau tinkama linkme. Ranja visomis išgalėmis stengiasi apsaugoti savo dukrą ir pasirūpinti, jog jodviem nieko netrūktų.
Susikirtus trijų moterų keliams, ilgai saugotos praeities paslaptys netrunka įsiveržti į dabartį. Kur pasisuksi, kvepia išdavyste, ir niekas nebežino, kuo galima pasitikėti. Moterims belieka kliautis trapiu naujai užsimezgusiu ryšiu. Ir nė viena nenutuokia, kiek bus pasiryžusios paaukoti, kad apsaugotų savo šeimas.

Gina Wilkinson – buvusi korespondentė, radijo žurnalistė. Rengė dokumentinius reportažus BBC, NPR ir ABC. 2002 m. su vyru persikėlė į Bagdadą. Tuo metu šalį valdė Sadamas Huseinas, o užsienio žurnalistams buvo draudžiama vykti į Iraką. Taigi G. Wilkinson atidėjo žurnalistės plunksną į šalį. Vėliau paaiškėjo, kad viena artimiausių jos draugių Irake buvo Sadamo slaptosios policijos informatorė. Autorė audžia pasakojimą **„Kai pražysta abrikosai“** remdamasi savo patirtimi ir nukelia skaitytojus į įtraukiančią istoriją Irake, slegiamame pražūtingo režimo.

Diane Chamberlain
Didelis melas mažame mieste

2018 m. Šiaurės Karolina. Morgan Kristofer vos dvidešimt vieni, o jos ir taip nelengvas gyvenimas per akimirką virsta visai nepakeliamu: prisiėmusi kaltę už nusikaltimą, kurio nepadarė, ji nubaudžiama trejus metus kalėti ir jos svajonė tapti menininke nustumiama į antrą planą. Tačiau po metų Morgan sulaukia paslaptingos lankytojos ir jos siūlymo – jei Morgan sutiks restauruoti seną, miestelio paštui kurtą freską, ji atgaus laisvę. Apie restauravimą Morgan ničnieko nenutuokia, tačiau kalėjime pasilikti taip pat nebegali, todėl sutinka. Ji tikėjosi, kad darbas bus išties sunkus, tačiau negalėjo žinoti, kad po freską dengiančiu storu nešvarumų sluoksniu ras kraupų pasakojimą apie beprotybę, smurtą ir miestelio sąmokslą bet kuria kaina saugoti paslaptis.
1940 m. Šiaurės Karolina. Iš Naujojo Džersio kilusi dailininkė Ana Deil laimi nacionalinį konkursą – ji tapys freską Identono, Šiaurės Karolinos miestelio, paštui. Vos dvidešimt dvejų ir šiame pasaulyje jau vienui viena, Ana nedvejodama imasi malonaus, o dar ir pelningo darbo. Ji pasineria į miestelio gyvenimą, tikėdamasi kuo geriau jį pavaizduoti savo freskoje, ir net nenutuokia, kaip giliai čia įsišakniję išankstiniai nusistatymai, kad už uždarų durų čia slypi gausybė paslapčių, o nepritampantiems tenka skaudžiai sumokėti.
Kas nutiko Anai Deil? Galbūt užuominos slypi senoje, smarkiai apdraskytoje freskoje? Ar Morgan pavyks įveikti savo demonus ir išsiaiškinti, kas slepiasi po storais melo sluoksniais?
Knygoje **„Didelis melas mažame mieste“ Diane Chamberlain** meistriškai suderina asmeninę dramą, detektyvą, žavintį meno pasaulio paslaptingumą ir tokias aktualias temas kaip alkoholizmas, rasių problemos ir moterų emancipacija.

Alice Hoffman
Praktinė magija

Rašytojos Alice Hoffman romanas **„Praktinė magija“** kviečia pasinerti į magišką atmosferą, kurioje skleidžiasi nepaprasta vienos šeimos moterų istorija.

Ovensų šeimos moterys nuo seno garsėjo ypatingomis galiomis. Nors jos dažnai buvo kaltinamos dėl visų įmanomų bėdų, sulaukdavo ir paslapčia užsukusių moterų, išgyvenančių beviltiškas meilės kančias.

Kai sesutės Selė ir Džiliana lieka našlaitėmis, jos apsigyvena mažame Masačiusetso miestelyje, ekscentriškų tetų Ovens namuose. Mokykloje mergaitės nepritampa, pravardžiuojamos raganomis, o pajutusios bundančias magiškas galias, pasižada padaryti viską, kad pabėgtų nuo šeimos „dovanos“ ir įsilietų į normalią visuomenę.

Selė ir Džiliana skirtingos lyg diena ir naktis. Džiliana – šviesiaplaukė vilioklė, sudaužiusi kone kiekvieno sutikto vyro širdį. Pirmai progai pasitaikius ji sprunka iš miestelio. Selė išteka, susilaukia dviejų dukryčių, o bandydama atsikratyti raganos reputacijos bei užtikrinti vaikams ramų gyvenimą, išsikrausto į Niujorko priemiestį. Ji bėga nuo burtų, užkalbėjimų ir šnabždesių už nugaros. Abi seserys kiek įmanoma ignoruoja savo prigimtį ir aplink vykstančius keistus reiškinius.

Tačiau vieną dieną Selės namuose pasirodo į bėdą patekusi Džilijana. Ovensų moterys turės ir vėl suvienyti savo jėgas. Ar pavyks joms pabėgti nuo likimo, o gal jis paruošęs ne tik iššūkių, bet ir malonių staigmenų? Kokią kainą esame pasirengę mokėti už meilę? Kaip susitaikyti su savo prigimtimi? Kaip mūsų praeitis veikia dabartį?

„Praktinė magija“ – šilta istorija ir šeimos drama, kurioje autorė Alice Hoffman daug dėmesio skiria seserų ir šeimos tarpusavio ryšiams, moterų padėčiai visuomenėje bei bando atskleisti žmogaus širdies paslaptis. 1998-tais metais romanas buvo ekranizuotas. Pagrindines veikėjas įkūnijo žaviosios Sandra Bullock ir Nicole Kidman.

Alice Hoffman (g. 1952) – populiari JAV autorė. Rašytojos kūriniai tapo „The New York Times“ bestseleriais bei buvo įvertinti įvairiomis premijomis. „Praktinė magija“ – žinomiausia Alice Hoffman knyga. Prie jos populiarumo, žinoma, prisidėjo ir filmas.

Ragnar Jonasson
Akinantis sniegas

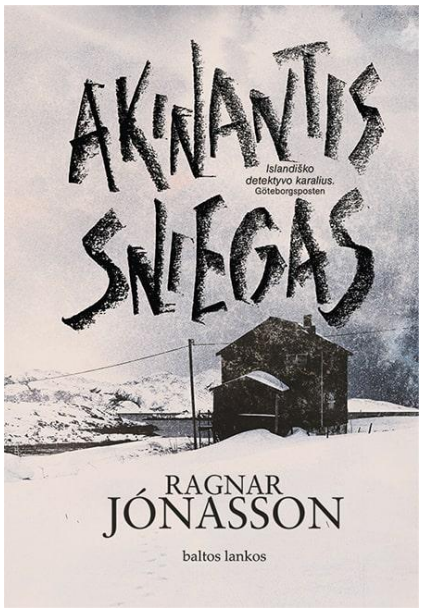

Siglufjorduras - idiliškas Islandijos žvejų miestelis, apsuptas fjordų. Šalį krečianti ekonominė krizė priverčia jauną policininką Arį Tourą priimti patį pirmą darbo pasiūlymą ir palikus Reikjavike mylimą merginą, persikraustyti į šiaurę.
Bet Siglufjordurą sergintys kalnai – kaip ir jo gyventojai – atšiaurūs atvykėliui. Aris Touras naujoje vietoje jaučiasi prislėgtas, jo dienos slenka vienodai ir niūriai. Tačiau kai vietinio teatro scenoje randamas negyvas garsus rašytojas, o kitą dieną – sniege iki pusės nuoga, kraujuojanti mergina, Arį lyg vėjo gūsis įtraukia mažos bendruomenės gyvenimas.
Avalanšui užvertus vienintelį išvažiavimą iš miestelio, auga klaustrofobiška įtampa. Gyventojų paslaptys persipina su policijos tyrimu, o išsiaiškinti kas iš tikro buvo nusikaltimų aukos tampa taip pat svarbu, kaip ir surasti žudiką.
Ragnar Jónasson (Ragnaras Džonasonas, g. 1976) – vienas žymiausių Islandijos detektyvų rašytojų, jo knygų parduota daugiau nei 2 milijonai 33 pasaulio šalyse. **„Akinantis sniegas“** – pirmoji policininko Ario Touro detektyvų serijos knyga. Romanas pateko į geriausių 2015 m. kriminalinių knygų sąrašą, paskelbtą „The Independent“. Didžiausią įtaką R. Jónassonui padarė Agatha Christie. Jis išvertė į islandų kalbą net 14 jos knygų.

Alex Finlay
Visos tavo baimės

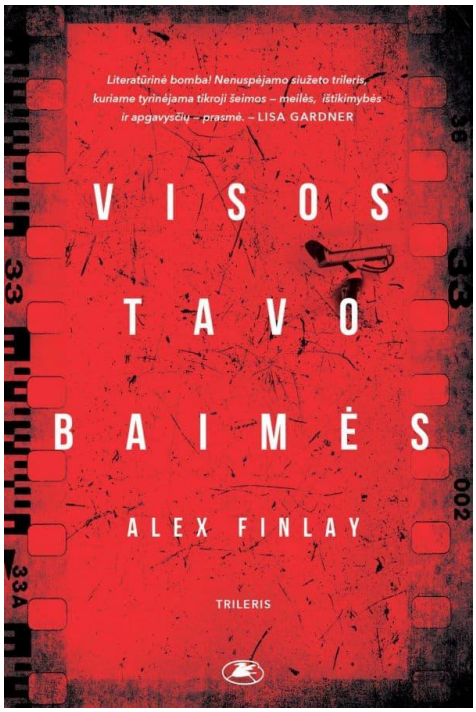

„Jų kūnai buvo rasti antradienį“ – taip prasideda trileris **„Visos tavo baimės“** apie Painų šeimą ištikusį likimą.

Po naktinio vakarėlio Niujorko universiteto studentas Metas Painas, grįžęs į bendrabutį, sužino, kad beveik visa jo šeima – mama, tėtis, jaunesnysis brolis ir sesė, atostogavę Meksikoje, rasti negyvi. Apsinuodyta dujomis. Vietos policininkai įsitikinę, kad tai nelaimingas atsitikimas, bet FTB ir Valstybės departamento atstovai šia versija abejoja.

Tragediją plačiai nušviečia spauda, kurios dėmesio centre šeima atsiduria ne pirmą kartą. Iki gyvos galvos įkalintas Meto brolis Denis kadaise tapo dokumentinio serialo herojumi. Jame buvo peršama mintis dėl neteisingo kaltinimo. Tada šalyje kilo didžiulė Denio palaikymo banga, tačiau Metas žino neatskleistą brolio paslaptį. Grįžęs palaidoti artimųjų Metas susiduria ne tik su įaudrinta žiniasklaida, bet ir su miestelio gyventojų priešiškumu. Jam grįžta prisiminimai, kurių vylėsi atsikratęs, o mirtys Meksikoje kelia vis daugiau įtarimų. Jis privalo atskleisti tiesą apie nusikaltimą, dėl kurio jo brolis atsidūrė už grotų, – ir stoti į akistatą su didžiausiomis savo baimėmis.

Alexas Finlay – Alabamos valstijoje gimusio, dabar Vašingtone gyvenančio rašytojo slapyvardis. Autoriaus asmenybės formavimuisi didelės įtakos turėjo laikas, praleistas įvairiausiose pasaulio vietose – nuo atogrąžų salų Ramiajame vandenyne, kaimelio Jungtinėje Karalystėje iki atokaus krašto Tolimuosiuose Rytuose.

Lisa Gardner
Myliu dar labiau

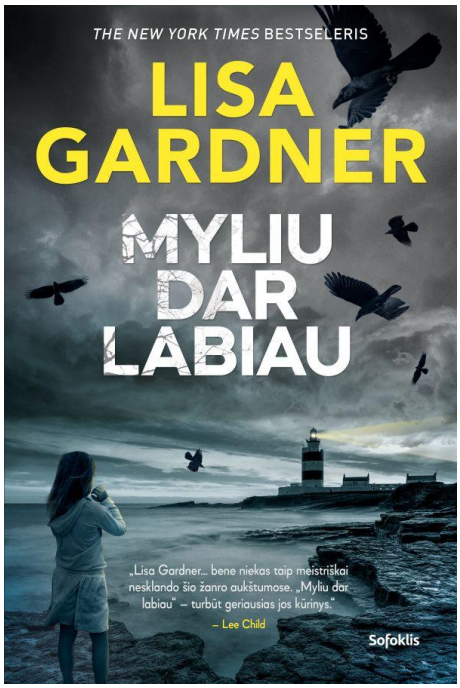

„Intriguojantis, šiurpuliukus keliantis trileris, pavergiantis nuoširdumu."
Sandra Brown

Iš pirmo žvilgsnio tai atrodo įprastas nusikaltimas. Pareigūnė Tesa Leoni nebeapsikentė vyro smurto ir nušovė jį tarnybiniu ginklu. Mėlynės ant moters kūno patvirtina, kad ji gynėsi. Tačiau kur dingo šeimos dramą turėjusi matyti šešiametė dukra? Bylą pradeda tirti patyrusi detektyvė Didi Voran ir buvęs jos mylimasis Bobis Dodžas.
Sekdami bylos pėdsakais pareigūnai kiekviename žingsnyje susiduria su paslaptimis. Jie sužino apie baisų nusikaltimą Tesos Leoni paauglystėje, gėdingą jos vyro pomėgį ir neįsivaizduojamą draugų išdavystę. Tačiau blogiausia dar ateityje...

Lisa Gardner – „The New York Times" bestselerių autorė, parašiusi per dvidešimt trilerių. Visame pasaulyje ir Lietuvoje mėgstama detektyvų rašytoja gyvena Naujajame Hampšyre, JAV. **„Myliu dar labiau"** lietuvių kalba pirmąsyk pasirodė 2011 m. Didelio skaitytojų susidomėjimo sulaukusi knyga vėl džiugins įtemptų dramų gerbėjus.

Donato Carrisi
Blogio labirintas

Ligoninėje pabudusi moteris nesiorientuoja nei laike, nei erdvėje. Ji guli belangėje patalpoje, todėl ne iškart susivokia esanti nebe labirinte. Šalia lovos sėdintis daktaras Grinas grąžina moterį į realybę paaiškinęs, kad jos vardas – Samanta, ir nuo pagrobimo paauglystėje ji buvo laikoma įkalinta, tačiau dabar Samantai pavyko ištrūkti. Vyras taip pat atskleidžia, kad jai jau seniai nebe trylika, o dvidešimt aštuoneri. Daktaro užduotis – surasti pagrobėją. Tik medžioklė vyksianti ne išoriniame pasaulyje, o Samantos galvoje.
Samantą pritrenkia faktas, kad labirinte – nykioje betoninėje erdvėje be pradžios ir pabaigos, be langų, tik su daugybe koridorių ir geležinių durų – nejučia prabėgo penkiolika metų. Deja, atrodo, kad net ištrūkusios iš labirinto šis taip lengvai moters nepaleis...
Išgirdus naujieną, kad Samanta grįžo, privatų detektyvą Bruną užvaldo prisiminimai. Kadaise jis buvo pasamdytas surasti dingusią merginą. Dabar, prislėgtas klastingos ligos ir sužinojęs, kad jam telikę vos du mėnesiai, Brunas nusprendžia dar sykį leistis į medžioklę. Tik jis nė nenutuokia, kad atvėrus blogio labirinto duris, viską užlies tamsa...
Donato Carrisi (g. 1973) studijavo teisės mokslus, specializavosi kriminologijos ir etologijos srityse, nuo 1999 m. dirba scenaristu, rašo detektyvus. **„Blogio labirintas“** tęsia „Blogio šnabždesyje“ ir „Blogio teorijoje“ („Sofoklis“, 2020) pradėtą tyrėjos Milos Vaskez istoriją. Tai intelektualus trileris, įsukantis į nesustabdomą gyvenimo ir mirties ciklą, verčiantis ieškoti atsakymo, kaip ir kodėl žmonėse užgimsta blogis.

Melinda Leigh
Pasakyk, kad gailiesi

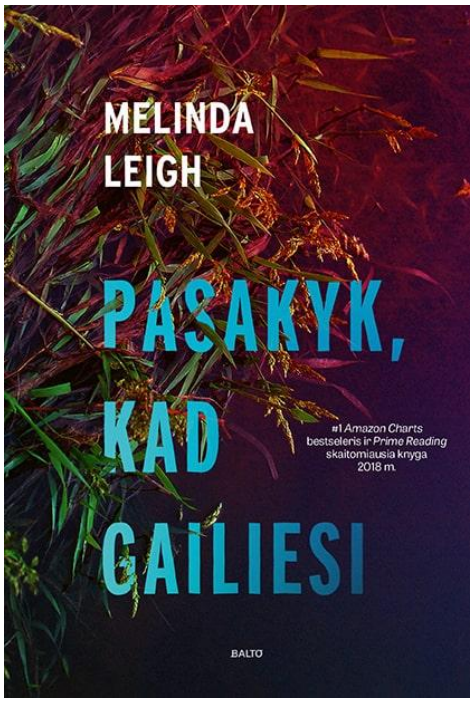

„Pasakyk, kad gailiesi“ – pirmoji milijoniniais tiražais parduodamos detektyvinių romanų serijos apie buvusią prokurorę Morgan Dein knyga. Kiekvienas serijos romanas – tarsi įtempto siužeto filmo serija, kurioje nusikaltimo tyrimas susipina su romantiškais jausmais ir asmeninėmis dramomis.
Teisininkė Morgan Dein bando atsitiesti po skaudžios netekties – jos vyras kariškis žuvo Irake sprogus bombai. Metusi apygardos prokuroro padėjėjos darbą, su dukrelėmis grįžta į Skarlet Folsą pas ją užauginusį senelį. Aprimusi ir atgavusi pusiausvyrą, gauna ir puikų darbo pasiūlymą, tačiau likimas jai numatęs kitų užduočių.
Tą patį vakarą paaiškėja, kad dingo Morgan mergaičių auklė Tesa. Visai netrukus pati Morgan randa žiauriai nužudytos merginos lavoną. Įtarimai krinta Tesos vaikinui Nikui – į vakarėlį susirinkusi bendraamžių kompanija matė, kaip jiedu susipyko. Tačiau Morgan tiki, jog Nikas – su jos seneliu šachmatais žaidžiantis ir dukrelėms pasakas skaitantis kaimyno sūnus – negalėjo būti toks žiaurus. Ji nedvejodama aukoja karjerą prokuratūroje, kad galėtų apginti Niką ir rasti tikrąjį Tesos žudiką.
Morgan sprendimą tapti Niko advokate vietos bendruomenė sutinka priešiškai. Pagalbos ji gali tikėtis tik iš vieno žmogaus – buvusio policininko, o dabar privataus tyrėjo Lenso Kriugerio. Kadaise, dar mokykloje, jie buvo įsimylėję, tad sudėtingą žmogžudystės tyrimą lydi ir švelni seksualinė įtampa.
Wall Street Journal ir #1Amazon Charts paklausiausia autorė **Melinda Leigh** yra bankininkė. Visą gyvenimą labai mėgusi knygas, ji pradėjo rašyti, kad išsaugotų blaivų protą augindama savo vaikus. Per tolesnius kelerius metus įstojo į Romance Writers of America ir išmoko kelių tiesų, kaip rašyti romanus. Šis procesas buvo kur kas smagesnis, negu analizuoti finansines ataskaitas, tad ji nusprendė hobį paversti savo profesija.
Jos debiutas – romanas „She Can Run“ – buvo International Thriller Writers apdovanotas kaip Geriausias pirmasis romanas. Nuo tada ji yra gavusi daugybę leidėjų apdovanojimų, tarp jų – dukart Silver Falchions ir triskart Golden Leaf. Du kartus tapo RITA apdovanojimo finalininke, tris kartus pristatyta Daphne du Maurier apdovanojimui. Melindos Leigh knygų parduota daugiau kaip 7,5 mln. egzempliorių.
Melinda turi du Kenpo Karate 2-ojo laipsnio diržus. Mėgėjiškai pasinėrusi į filipiniečių kovos su lazdomis meną Arnis, mokėsi brazilų Džiu Džitsu ir mokė moteris savigynos. Gyvena netoli vandenyno su šeima ir mažu pulkeliu išgelbėtų išlepintų naminių gyvūnų.

Kimberley Chambers
Kvinė

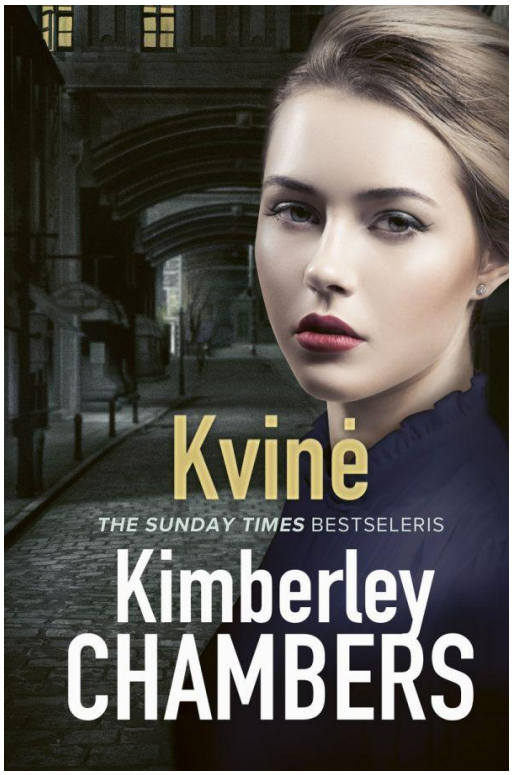

JAI BUVO LEMTA GIMTI IST ENDE...

Jaunajai Kvinei gyvenimas Vaitčapelio gatvelėse prilygo išgyvenimo pamokoms — Hitlerio bombos skaudžiausiai kirto tiems, kurie nieko neturėjo. Kai pasidarė nebesaugu ir namuose, Kvinė rado prieglobstį pas ponią O'Liri, kurios du sūnus pažinojo visas Ist Endas. Ir nors O'Lirių šeima tapo šviesuliu Kvinės gyvenime, lemtis numatė jai kitą kelią.

O VYRAI YRA TOKIE, KOKIUS JUOS PADARO JŲ MOTINOS...

Ištekėjusi už netikėlio Albio Batlerio, Kvinė augino vaikus, mokydama juos kovoti už savo likimą. O'Liriai jai įdiegė: kad išgyventum, turi su daug kuo susitaikyti, tačiau šeima privalo išlikti pirmoje vietoje. Batlerių sūnūs pasirūpins, kad jų motinos vardas taptų žinomas Ist Ende.

SUSIPAŽINKITE SU KVINE.
ŠTAI JOS ISTORIJA.

„Jei mėgstate šiurkščius, nenušlifuotus detektyvus, šis romanas jums patiks."
Rachel Abbott

„Ši puikiai suregzta, skaudi istorija neleis atsiplėšti iki pat pabaigos. Nepaprastai įtaigus pasakojimas apie išdavystes, smurtą ir meilę."
Amanda Prowse

Drago Jančar
Tą naktį mačiau ją

„Tą naktį mačiau ją“ - tai tikrais faktais paremtas istorinis romanas apie jaunos Liublianos aukštuomenės atstovės Veronikos Zarnik, kurią įtraukė neramios istorijos verpetai, gyvenimo epizodus ir paslaptingą dingimą. Apie ją pasakoja penki skirtingi asmenys – jos paliktas mylimasis, Jugoslavijos karališkosios armijos karininkas, abejotinomis viltimis gyvenanti motina, vokiečių okupacinės kariuomenės gydytojas ir dvaro tarnautoja, o pasakojimą užbaigia buvęs partizanas, kuris dėl neaiškių asmeninių motyvų ir paskatintas nesusipratimų išjudina traukinį, naktį perskrodusį daugybės žmonių likimus.
Knygos „Tą naktį mačiau ją“ herojai atskleidžia ir savo gyvenimo detales bei piešia neramią Slovėnijos kasdienybę prieš Antrąjį pasaulinį karą ir jo metu. Šie žmonės kalba apie laikmetį, kuris prarijo įvairiais įsitikinimais besivadovavusius istorinius veikėjus ir karo akivaizdoje atsidūrusius žmones – tuos, kurie nesuvokė laikmečio siaubo ir tik troško gyventi paprastą gyvenimą. Bet „paprastas gyvenimas“ buvo tik iliuzija, nes tais laikais net iš pažiūros ramiame ir idiliškame kalnų papėdėje įsikūrusiame dvare nebuvo galimybės išvengti smurto apraiškų.

Chris Carter
Juk esu Mirtis

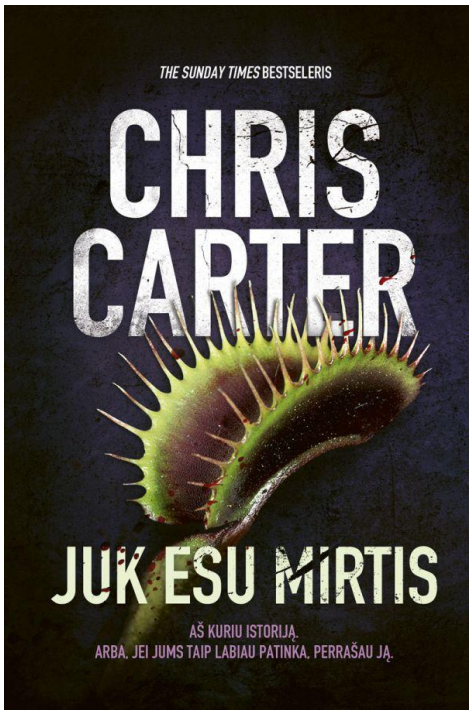

Aš kuriu istoriją. Arba, jei jums taip labiau patinka, perrašau ją.
The Sunday Times bestselerių autoriaus Chriso Carterio sukrečiantis trileris **„Juk esu Mirtis“** vėl sutelkia detektyvus Robertą Hanterį ir Karlosą Garsiją galvas sprogdinančioje naujausioje jų byloje.
Pagrobta dvidešimt dvejų metų moteris po septynių dienų randama negyva medžiais apaugusiame žemės sklype prie Los Andželo tarptautinio oro uosto.
Skrodimas parodo, kad jauna moteris kankinta ir nužudyta labai keistu būdu, bet staigmenos tuo nesibaigia. Žudikas mėgsta žaisti. Jis šį tą paliko policijos pareigūnams...
Tyrimui vadovauti paskiriamas Los Andželo policijos departamento Ypač žiaurių nusikaltimų padalinio detektyvas Robertas Hanteris. Ir štai jau kitą dieną aptinkamas antros aukos kūnas. Hanteris netrunka suprasti, kad persekioja pabaisą — grobuonį, kurio praeityje tūno siaubinga paslaptis ir kurio troškimo kankinti ir žudyti žmones niekas niekuomet nenumalšins. Juk jis — MIRTIS.
Jei kuris nors iš ekspertų atsistotų priešais ir pažvelgtų tiesiai man į akis, ar pamatytų tikrąją mano esybę? Pamatytų, kuo aš tapau?
Italų kilmės rašytojas **Chrisas Carteris** gimė Brazilijoje, o Mičigano universitete studijavo psichologiją ir nusikalstamą elgseną. Kaip Mičigano valstijos apygardos prokuroro kriminalinės psichologijos komandos narys, jis apklausė ir tyrė daugybę nusikaltėlių, įskaitant ir serijinius žudikus.

Katherine May
Žiemojimas. Kaip priimti natūralius gyvenimo pokyčius

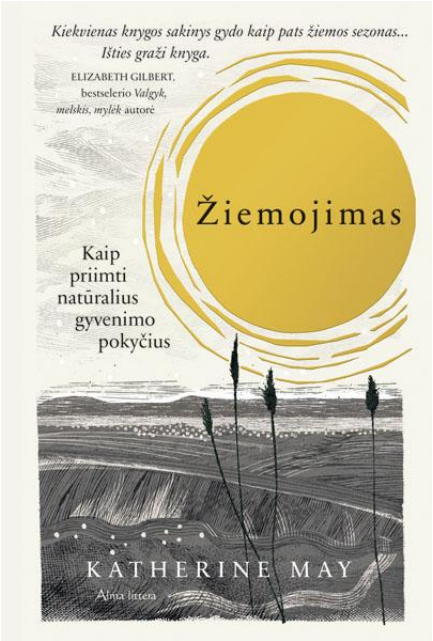

Knygoje **„Žiemojimas“ Katherine May** pasakoja apie savo kelionę per žiemą, kuri prasidėjo netikėta jos šeimos nario liga ir panardino į neužtikrintumo bei atskirties laiką. Tada, kai gyvenimas, rodos, visiškai užšaldavo, Katherine rasdavo jėgų ir įkvėpimo neįtikėtinose kitų žmonių žiemojimo patirtyse bei nepaprastuose pokyčiuose, kurių gamta imasi norėdama išgyventi šaltį.
„Žiemojimas“ – požiūrį keičiantys memuarai, mokantys mus pasisemti galių iš gamtos pasaulio ir pasitikti savo pačių gyvenimo žiemas.
KATHERINE MAY yra grožinės literatūros ir memuarų rašytoja. Rašytojos karjerą ji pradėjo būdama Teito muziejaus (Tate Britain) rašytoja rezidentė ir iki šiol buvo Kenterberio Christ Church universiteto Kūrybinio rašymo studijų programos direktorė. Ji gyvena Vitstablyje su savo vyru ir sūnumi, mėgsta plaukioti jūroje bei ilgus pasivaikščiojimus.

„Gražus, švelnus tamsiojo gyvenimo sezono ir galiausiai pasirodančios šviesos tyrinėjimas.“
Raynor Winn, rašytoja

„Daryti tai, kas visiškai nemadinga, – sulėtinti tempą, leisti sau turėti daugiau laisvo laiko, gerai išsimiegoti, ilsėtis – dabar atrodo radikalu, bet tai būtina. Visi esame priėję kryžkelę, pažįstame metą, kai turime išsinerti iš senos odos. Jeigu tai padarysite, apnuoginsite visas skausmingas nervų šakneles ir jausitės kaip be odos, jums reikės kurį laiką pasirūpinti savimi. Jeigu to nepadarysite, tuomet jūsų senoji oda surambės. Tai vienas svarbiausių jūsų gyvenimo pasirinkimų.“
Katherine May

Glenn H. Mullin
Gyvenimas mirties akivaizdoje. Tibetietiškoji tradicija

Tibetietiška požiūrio į mirtį tradicija skiriasi nuo vakarietiškosios. Į kasdienį gyvenimą Tibeto budistai įtraukia mirties meditaciją, nes tiki, jog sąmoningai suvokdamas savo laikinumą žmogus gyvena laimingai ir prasmingai. Bėgant amžiams, tibetiečiai sukaupė daug įdomios ir vertingos išminties apie mirtį. Išsaugotuose senuosiuose veikaluose gausu poezijos ir prozos, maldų bei praktinių patarimų, kaip rūpintis mirštančiaisiais.

Knygą **„Gyvenimas mirties akivaizdoje“** sudaro svarbiausi Antrojo, Septintojo ir Tryliktojo Dalai Lamų, taip pat Tertono Karma Lingpa apmąstymai. Juose pristatomos pasiruošimo mirčiai meditacijos, dalijamasi įkvepiančiais pasakojimais, kaip mirtį pasitiko šventieji ir jogai, bei žiniomis apie proto treniruotes, padedančias mirties akimirką perkelti sąmonę.

Glennas H. Mullinas (g. 1949) – tibetologas, knygų apie budizmą autorius, klasikinės Tibeto literatūros vertėjas, tantrinio budizmo mokytojas. Penkiolika metų gyveno Dharamsaloje, vertėjavo Keturioliktajam Dalai Lamai. Ten pat G. H. Mullinas studijavo Tibeto budizmo filosofiją, literatūrą, dailę, mokėsi meditacijos, jogos meno. Jis yra daugiau nei 25 knygų apie budizmą autorius. Anksčiau lietuviškai išleista „Keturiolika Dalai Lamų: Šventoji reinkarnacijos tradicija“ („Sofoklis“, 2019) sulaukė palankaus skaitytojų vertinimo.